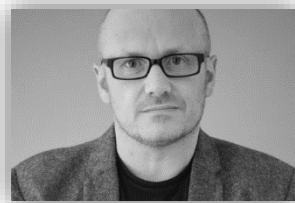

Filmverslag

ROOM

Regisseur:
Lenny
Abrahamson

Delano Voorsmit
Klas: 4HB

Inhoudsopgave

1. Inhoud: wat is er te zien	2
Deel 1	2
De bevrijding.....	2
Deel 2	2
Slot	2
Personages.....	4
Zoontje Jack	4
Moeder Joy Newsome	4
Old Nick.....	4
Oma Nancy	5
Partner Leo	5
Genre	5
2. Vormgeving: hoe is de film gemaakt.....	6
Cameragebruik	6
Camera-afstand	6
Camerastandpunt	7
Camerabeweging	8
Montage	9
Muziek en geluid.....	10
Overige aspecten	10
3. Functie en betekenis	11
Thematiek	11
Voice-over.....	11
Verlangen terug Room.....	11
Symbolen	11
Old Nick bijrol	12
Boodschap	12
4. Mening.....	14
5. Recensies	17

1. Inhoud: wat is er te zien

Deel 1

De film begint met de vijfde verjaardag van Jack. Ze bakken een verjaardagstaart (zonder kaarsjes!). Ze meten de lengte van Jack en zetten een streepje op de muur. De dagen gaan voorbij en Joy probeert zoveel mogelijk een dagritme aan te houden. 's Avonds komt Old Nick regelmatig langs om boodschappen te brengen en te Joy te dwingen tot sex. Tussendoor vertelt Jack hoe hij de wereld om hem heen ziet. Joy heeft een Zere Kies die ze zelf trekt en aan Jack geeft. Op een zeker moment kan Joy er niet meer tegen en besluit om een plannetje te maken om te ontsnappen. In eerste instantie mislukt het plannetje want Old Nick haalt extra sterke medicijnen om de 'zieke' Jack beter te maken. Maar dan verzint Joy dat Jack overleden is, rolt hem in het Kleed en dwingt Old Nick om hem ergens in het bos te begraven.

De bevrijding

Old Nick neemt het Kleed mee met daarin Jack die zich stokstijf houdt. Old Nick gooit hem achterin de Pickup auto om Jack ergens te gaan begraven in het bos. Jack rolt zichzelf uit het Kleed en springt uit de auto. Daar komt hij een man tegen met een hond. Die vertrouwt het niet en vraagt wat er aan de hand is. Jack probeert nog een papiertje te geven die hij van Joy mee gekregen had. Old Nick pakt Jack van de grond, maar laat hem uiteindelijk weer vallen en vlucht weg in zijn Pickup auto. De man-met-de-hond belt de politie. Achterin de politie-auto wordt Jack voorzichtig ondervraagd door agente Parker en uiteindelijk weten ze het huis en schuurtje te vinden en komen Jack en Joy weer bij elkaar.

Deel 2

In het ziekenhuis moeten Jack en Joy helemaal herstellen. Er gaat een hele nieuwe wereld voor Jack open. Alles is nieuw voor hem. Opa en oma zijn heel blij dat hun dochter bevrijd is. Joy wil zo snel mogelijk naar huis en alles achter zich laten. Maar thuis wachten heel veel journalisten voor de deur. Bij oma Nancy thuis worden ze heel hartelijk ontvangen en proberen ze de draad weer op te pakken. Uiteindelijk geeft Joy een TV interview om uit de onkosten te komen. Daarna kan Jack 's nacht niet slapen en vindt Joy op de badkamervloer. Zij heeft een inzinking gehad (of teveel medicijnen geslikt?) en wordt afgevoerd met de ambulance. Zij moet herstellen en ondertussen gaat Jack wekenlang met oma Nancy op pad allerlei dingen doen. Uiteindelijk besluit aJack zijn haren af te knippen en naar zijn moeder te sturen. Hij denk dat er Kracht in zijn haren zit en wil zijn moeder graag helpen om weer beter te worden.

Slot

Aan het eind van de film is Joy weer beter en pakt de draad weer op met Jack. We zien ze lachen en spelen en in de hangmat liggen. Ze gaan nog één keer terug naar de Room om afscheid te nemen.

Wat doet Joy om het leven in Room zo normaal mogelijk te maken?

Joy houdt zoveel mogelijk een dagritme aan. Dus 's ochtends ontbijten, tanden poetsen, vloer schrobben en fitness oefeningen. 's Middags in bad en schreeuw-sessies. 's Avonds zingen, borstvoeding, voorlezen en Jack in bed stoppen.

Wat vertelt Joy haar zoon over de wereld buiten Room?

Buiten de Room is er Ruimte met Ruimte-wezens. Waarschijnlijk heeft ze Jack tot zijn vijfde jaar willen beschermen. Op een zeker moment heeft Joy een plannetje om te ontsnappen en gaat ze 'On-Liegen'. Dan moet ze heel veel moeite doen om Jack te overtuigen dat de wereld buiten de Room 'echt' is. De TV laat plaatjes zien van 'echte' dingen, mensen, oceanen, bomen, katten en honden. De weggejaagde muis zit aan de andere kant van de muur. Op het Dakraam ligt een 'echt' blaadje van de boom. En gebruikt ze Alice in Wonderland als voorbeeld hoe zij zelf als meisje was vroeger en 'gestolen' werd.

Als Jack 'Alice in wonderland' leest vind er een ommekeer plaats bij Joy. Leg dat uit.

Old Nick had de stroom afgesloten als straf voor de avond ervoor. Joy kan er niet meer tegen. Jack leest voor '... dat maar heel weinig dingen echt onmogelijk waren...' en '... het leek niet zinvol om bij het deurtje te gaan wachten...'. Ze vergelijkt zichzelf met Alice omdat ze zelf vroeger ook in de buitenwereld heeft geleefd. Dan maakt ze een plannetje om te gaan ontsnappen.

De mensen in de omgeving van Jack en Joy reageren verschillend. Hoe reageren opa, oma en de vriend van oma. Hoe reageert Jack op de wereld na de bevrijding? En Joy?

Opa kan er niet tegen en durft Jack niet aan te kijken want hij ziet het kind van een verkrachter. Oma is vol liefde en wil het allerbeste voor haar dochter en kleinkind. De vriend van oma is ook heel aardig en beschouwt Jack als zijn eigen kleinkind. Jack moet heel erg wennen aan alle indrukken. Hij is alleen één kamer gewend en één volwassene. Joy reageert in eerste instantie opgelucht maar is erg moe van alles.

Wat is de directe aanleiding van de depressie van Joy?

Joy is regelmatig depressief en ligt urenlang op bed. Ze kan er niet meer tegen en maakt een plannetje om te ontsnappen. Maar het lukt haar niet om Jack te overtuigen om mee te werken. Ze verliest ze alle moed en gaat de hele dag depressief op bed liggen. Jack moet zichzelf de hele dag vermaken. Maar ook na het TV interview was ze depressief. Ze krijgt een inzinking gehad en wordt afgevoerd door de ambulance.

Volgens de bijgeleverde recensie blijft het scenario 'trouw aan Jacks perspectief.' Wat wordt daarmee bedoeld en geef hiervan enkele voorbeelden.

Tijdens de film vertelt Jack regelmatig hoe hij de wereld om zich heen ziet. Samen met de beelden dat hij aan het spelen is en bezig met allerlei dingen. Dus het wordt verteld vanuit de ogen van Jack. Hij geeft alle voorwerpen om hem heen namen: Tafel, Kleed, Lamp, Kast, TV, Gootsteen, Toilet, Bad, Gesmolten Lepel, Labyrinth e.d.

Personages

Zoontje Jack

Jack is 5 jaar en heeft zijn hele leven in de Room geleefd. Het is een levenslustige jongen die nieuwsgierig naar alles om hem heen. Hij kan spelen met de kleinste dingen zoals een Labyrint van wc-rollen en een Slang van eier-dopjes. Verder is hij gek op de TV en leest graag in Alice in Wonderland. Hij krijgt nog steeds borstvoeding. Hij koestert zijn lange haren want daar zit 'Kracht' in. Als zijn moeder een slechte dag heeft, probeert hij zichzelf te vermaken. Hij heeft eerst een Muis als vriend, fantaseert over een hondje 'Lucky' en in de buitenwereld raakt hij bevriend met voetbal-vriend Aran.

Moeder Joy Newsome

Joy is een jonge moeder van 26 jaar die al 7 jaar opgesloten zit in een Kamer van ongeveer 3 x 3 meter. Ze wordt gedwongen door Old Nick om sex te hebben en daar is Jack uit voort gekomen. Ze is een lieve en zorgzame vrouw en probeert er het beste van te maken. Ze heeft een sterke overlevingsdrang en wil haar zoontje graag beschermen. Ze heeft een zere pols overgehouden aan een gevecht met Old Nick en later ook blauwe plekken in de nek omdat ze bijna gewurgd wordt. Ze heeft een Zere Kies die ze zelf trekt en aan Jack geeft. Vroeger heeft ze atletiek estafette gedaan en had ze een schildpad als huisdier.

Old Nick

Hij is een man van middelbare leeftijd met een ruw uiterlijk: baard, bril, jas, broek en stoere schoenen. Hij is groot en sterk. Soms lijkt hij aardig omdat hij boodschappen meeneemt en soms een zondag traktatie. Hij koopt een afstand-bestuurbare auto als kadootje voor Jack's verjaardag. Maar hij kan plotseling heel boos en gewelddadig worden naar Joy. Hij heeft haar pols (waarschijnlijk) gebroken en haar bijna gewurgd. Hij dwingt Joy tot sex en daar is Jack uit voort gekomen. Hij heeft een vreemde kijk op de situatie. Hij vindt dat Joy dankbaar moet zijn omdat hij overal voor zorgt. Hij is al een half jaar werkloos en gaat bezuinigen op sommige boodschappen zoals vitamines. Als de situatie uit de hand loopt laat hij zich overtuigen om Jack te begraven en vlucht uiteindelijk weg als hij door een man-met-hond betrappt wordt.

Oma Nancy

Is een hele lieve zorgzame vrouw die inmiddels gescheiden is van de vader van Joy en een nieuwe vriend Leo heeft. Ze vangt Joy en Jack op in haar huis en probeert het gezellig te maken. Ze kan goed koken en leest graag een boekje. Als Joy in het ziekenhuis ligt om te herstellen gaat ze met Jack op stap om allemaal leuke dingen te doen zoals cupcakes bakken en naar de speeltuin. Ze helpt Jack om zijn haar af te knippen en op te sturen naar Joy om haar Kracht te geven.

Partner Leo

Is een lieve en aardige man die Joy en Jack van harte welkom heet. Hij ziet Jack als zijn eigen kleinzoon. Hij is heel aardig tegen Jack en noemt hem 'knul'. Als Jack gewend is aan de buitenlucht en geen mondkapje meer voor heeft, neemt hij zijn hondje 'Seamus' mee. Jack heeft nog nooit een hondje geaaid en wil later zelf graag een hondje 'Lucky'.

Genre

Het is geen documentaire want dit is een verzonnen verhaal. Ik zou zeggen een **melodrama** (Wikipedia). Want er is een boef, de hoofdrol spelers zitten in een onwaarschijnlijke situatie en worden gered. Eind goed, al goed. Bovendien wordt muziek gebruikt om emoties te versterken.

2. Vormgeving: hoe is de film gemaakt.

Cameragebruik

Haal van internet enkele shots uit de film. Zoek voorbeelden van verschillende standpunten. Leg uit waarom op dat moment gekozen wordt voor dat standpunt.

Camera-afstand

Close-Up

De film begint met een **Close-Up** van de Rode Emmer, waar Jack later mee in bad speelt. Hier wordt meteen duidelijk dat het om kleine details gaat in een kleine ruimte.

Medium shot

Dit is een **Medium Shot**, want Leo is maar half in beeld. Hij wordt bekeken door Jack die op de overloop zit en stiekum meeluistert wat hij zegt. Zo'n half-half beeld versterkt het stiekume meekijken. Je mag een gedeelte zien, maar niet helemaal.

Total shot

Dit is een **Total Shot** om duidelijk te maken dat het hele gezin gezellig samen aan tafel zit.

Camerastandpunt

Laag camerastandpunt

Jack ligt hier op de grond en kijkt naar de muis. De camera is ook vlak bij de grond.

Normaal camerastandpunt

In de woonkamer staat de camera op ooghoogte, alsof je er zelf bij staat.

Hoog camerastandpunt

Op het eind van de film draait de camera omhoog. Dan neem je langzaam afstand van het verhaal. Je ziet dan ook dat de buren heel dichtbij zijn en vraag je je af waarom zij niks hebben gehoord of gemerkt..?

Camerabeweging

Geef hiervan een voorbeeld. Wat is de functie van de beweging?

Als Jack in het Kleed achterop de Pickup auto ligt, gaat de camera ook zachtjes heen en weer. Alsof je meebeweegt met de auto. De beweging suggereert alsof je zelf ook in het Kleed gevangen zit.

Jack's perspectief

In de bijgeleverde recensie staat 'Ze doen dat door zo lang mogelijk het perspectief van Jack te kiezen, zowel in vertelwijze als in camerawerk'.

Geef enkele voorbeelden van het perspectief vanuit Jack.

- Als Jack in het Kleed opgerold zit, kan hij niet goed om zich heen kijken. De camera-beelden zijn dan ook wazig.
- Als Jack door het Dakraam omhoog kijkt. Dan kijk je met de camera ook omhoog en zie je eigenlijk niks, alleen de blauwe lucht.
- Als Jack in de Kast zit, kijkt hij stiekum naar Joy en Old Nick. De camera kijkt dan ook door de spleetjes heen.

Montage

Hoe zijn de shots aan elkaar geplakt?

Gewoon, zonder vreemde overgangen.

Vind je de montage snel of langzaam?

Gewoon, over het algemeen de normale snelheid alsof het leven zelf voorbij gaat. Behalve bij het moment dat Jack in de politie-auto zit en Joy bevrijd is en eraan komt rennen. Dat is ietsje vertraagd om het dramatische effect te vergroten.

Opvallend of onopvallend (continuïteitsmontage)?

Het hele verhaal is onopvallend gemonteerd, dat wil zeggen dat het verhaal niet onderbroken wordt en rustig in elkaar overloopt.

Hoe zijn de scènes aan elkaar geplakt?

Gewoon, zonder vreemde overgangen.

Is het verhaal chronologisch verteld of zijn er flashbacks?

Over het algemeen is het hele verhaal chronologisch verteld. Maar er zijn twee momenten die (lijken) op een flashback:

- Tijdens het kijken naar de jeugdfoto's van Joy vertelt Joy wel over haar atletiek-vriendinnen van vroeger maar er zijn geen beelden, alleen een foto. Dat is een soort flashback zonder beelden.
- En er is één kleine flashback als Jack net zijn moeder aan de telefoon heeft gehad. Joy ligt op dat moment in het ziekenhuis/herstelhuis. Dan vertelt Jack dat zijn moeder haast had om naar de hemel te gaan, maar dat de Ruimte-wezens haar weer terug gooiden. Dan is er een beeld dat Joy door het Dakraam naar boven kijkt (naar de hemel?).

Zijn er verschillende verhaallijnen?

Ja het zijn twee verhaallijnen van Jack en Joy door elkaar. Ze zijn bijna altijd bij elkaar dus het lijkt één verhaallijn. Het grootste gedeelte zie je hoe Jack alles beleeft. Maar soms, als Jack ligt te slapen, zie je ook hoe Joy worstelt met alles.

Muziek en geluid

In de klas worden enkele scènes opnieuw vertoond. Beschrijf van minimaal een scène de muziek.

Op welke wijze ondersteunt de muziek de handeling. Is je iets opgevallen aan het geluid?

Bijvoorbeeld toegevoegd of versterkt geluid?

Als Old Nick het schuurtje uitloopt, begint de muziek heel zachtjes te spelen. Daarna gaat het steeds harder. Als Old Nick in de auto rijdt is de muziek helemaal aanwezig.

Overige aspecten

De film valt uiteen in twee delen, voor en na de bevrijding. Dat is sterk benadrukt door de vormgeving zoals licht, kleur, locaties e.d. Leg dat uit aan de hand van enkele voorbeelden.

- Voor de bevrijding
Is alles donker, de ruimte is klein maar wel heel overzichtelijk.
- Na de bevrijding
Is alles heel licht, de wereld ligt aan hun voeten maar wel enorm onoverzichtelijk.

3. Functie en betekenis

Thematiek

Veel films zouden stoppen na de spannende bevrijding van Jack en zijn moeder. Het probleem is namelijk opgelost Jack en zijn moeder zijn bevrijd. Bij deze film zijn we dan pas op de helft. Waarom zou de maker het tweede deel toegevoegd hebben? Geef voor beide delen aan wat volgens jou het belangrijkste thema is. Leg uit waarom je dat vindt.

Deel 1 gaat over de beklemmende wereld van één kamer. Maar toch is hij veilig en voorspelbaar. Deel 2 gaat over de buitenwereld die veel vrijheid kent maar ook veel aanpassings-moeilijkheden heeft. Ik denk dat de regisseur de tegenstelling wilde laten zien en ervaren.

Voice-over

We horen regelmatig Jack vertellen terwijl we beelden zien van zijn omgeving. Wat is de functie van zijn voice-over?

We horen Jack vertellen over hoe hij de wereld ziet. Het lijkt net alsof je door zijn ogen kijkt en de wereld ervaart.

Verlangen terug Room

Jack reageert aanvankelijk erg boos op de ontdekking dat de wereld veel groter is dan Room. Ook later verlangt hij soms terug naar Room. Hoe kun je dit verklaren.

Omdat de kleine Room veilig en voorspelbaar is. En zijn moeder ook altijd aanwezig is.

Symbolen

Soms hebben bepaalde voorwerpen een sterke symbolische functie in een verhaal. In deze film hebben de tand van de moeder en de staart van Jack een belangrijke betekenis. Leg dat uit.

Tand van zijn moeder

Daardoor heeft hij altijd een stukje moeder bij zich. Ook als zij in het ziekenhuis ligt om te herstellen. Dat geeft hem troost.

Staart van Jack

Daar zit zogenaamd zijn 'Kracht' in. Hij knipt zijn staart af om zijn moeder ook die Kracht te geven.

Old Nick bijrol

De film besteedt weinig aandacht aan de misdadiger Old Nick. Waarom kiest de maker er bewust voor om niet te diep in te gaan op dit personage?

De film concentreert zich niet op de misdaad en misdadiger, maar op de liefde tussen moeder en zoon en het overleven in extreme situaties.

Boodschap

Heeft de film een bepaalde boodschap? Zo ja, welke boodschap?

Ik denk dat de boodschap is: Hoop dat er altijd een uitweg is, zelfs in een extreme situaties.

Is de film kritisch (bijvoorbeeld over misstanden), provocerend (er op uit om de kijker te shockeren) of voorspelbaar?

Film is voorspelbaar want je weet dat ze uiteindelijk toch bevrijd gaan worden.

Wat was het belangrijkste thema van de film.

Het is een film over liefde tussen moeder en zoon. Liefde en samenzijn is het allerbelangrijkste. De drang naar vrijheid is supersterk. En hoe het voelt als een kind opgroeit in extreme situaties.

Wat vond je de meest lelijke, mooie, wezenlijke momenten In de film?

- **Lelijkste moment**

Ruzie tussen Jack en Joy. Als Joy probeert uit te leggen dat ze kunnen ontsnappen reageert Jack steeds opstandiger. Op een zeker moment zegt hij: *“Dit verhaal is saai. Ik wil een ander verhaal..!”*. Trouwens als hij niet snel genoeg uit het Kleed kan rollen schreeuwt hij: *“Ik haat je..!”*

- **Mooiste moment**

Toen Jack en Joy voor het eerst bij oma Nancy in huis kwamen. Eindelijk een ‘normale’ rustige situatie.

- **Wezenlijkste moment**

Tijdens het TV interview wordt gevraagd of Joy de vader bekend maakt aan Jack. Daar had ik niet over nagedacht. Dat vond ik wel een goede vraag.

Welke scène is je het beste bijgebleven?

De ruzie tussen Jack en Joy. Ik zat mij aan Jack te ergeren dat hij zo tegen z'n moeder schreeuwt.

Welke emoties of gedachten riep de film bij je op?

Ik heb moeite met het feit dat Jack de hele tijd tegenstribbelt en ruzie maakt met z'n moeder. De hele periode in de Room vond ik langdradig. Het duurde mij te lang voordat ze bevrijd werden.

Kun je je inleven in het verhaal of kun je het koppelen aan dingen die je eerder gezien, gehoord of gelezen hebt?

Nee ik heb nog nooit zoiets gehoord of meegemaakt.

Is deze film vooral bedoeld om het publiek te amuseren of willen de makers een mening of boodschap overbrengen? Met andere woorden is het kunst of puur amusement?

Ik denk dat de makers een boodschap wil overbrengen van Hoop en Liefde.

4. Mening

Wat vond je van de film? Ga in op wat je goed en minder goed vond. Motiveer je mening.

Zie mijn antwoorden bij het vorige onderdeel 'Boodschap - lelijke, mooie, wezenlijke momenten'.

Wat vind je van de recensies?

Ik vond de recensies behoorlijk positief. Dat verbaasde mij een beetje.

De recensie kan je enorm helpen om je eigen mening te verdiepen. Ga eerst eens lezen wat de recensent(en) van de voorstelling vonden.

Ben je het met ze eens of juist helemaal niet?

Ik vond deze film niet zo veel aan. Heb mij geërgerd dus het verbaasde mij dat de recensies over het algemeen zo positief zijn. Maar er zijn ook een aantal dingen waar ik het wel mee eens was - zie citaten.

Haal citaten aan van recensent(en) en reageer daar op.

1. Recensie 1 van Kevin Toma

Ik was het wel eens met zijn positieve verhaal over deze twee scenes: dat ze thuiskomen bij oma Nancy en dat Jack het hondje gaat aaien.

'Ook op intiemere schaal schiet Room raak, bijvoorbeeld wanneer Ma haar ouders weer terugziet. Of wanneer Jack voor het allereerst, voorzichtig maar heel nieuwsgierig, een hondje aait; een wezen dat hij tot op dat moment alleen van tekenfilms kende.'

2. Recensie 2 van Dana Linssen

Ik was het ook eens met Dana dat ze dit konden filmen in zo'n kleine ruimte.

'Zelden close-ups gezien die zoveel ruimte konden suggereren.'

3. Recensie 3 van Jan-Peter Rook

Dit viel mij ook op. Ik kan me goed voorstellen dat Jack tegen voorwerpen praat.

'Hij praat tegen voorwerpen alsof het z'n vrienden zijn'

Wat vond je van het verhaal en de thematiek?

Op zich vond ik het een spannend verhaal, maar door het gedrag van dat kind zat ik mij de hele tijd te ergeren.

Is dat goed overgebracht door de regisseur?

Ja ik vond dat hij het goed gefilmd heeft.

Of had je zelf andere keuzes gemaakt?

Nee met andere volwassen acteurs had ik het waarschijnlijk net zo gefilmd.

Welk deel sprak jou het meest aan?

Het deel dat ze thuiskwamen bij oma Nancy. Dan lijkt het erop, dat het leven weer normaal gaat worden.

Voor of na de bevrijding?

Na de bevrijding dus.

Wat vond je van het acteerwerk?

Ik vond het acteren wel goed. Je kon helemaal meeleven wat ze allemaal meemaken.

Vertel wat je van de acteurs vond, waren ze geloofwaardig?

Het was heel geloofwaardig. Alle emoties waren voelbaar.

Wat was dan precies goed of slecht?

Door het camerawerk leef je helemaal mee met wat Jack allemaal meemaakt.

Vond je het camerawerk, montage, muziek en overige vormgevingsaspecten goed?

Ik vond het heel knap gefilmd in een kleine ruimte. Ik vroeg mij af of hoe ze dit gefilm hebben in zo'n klein kamertje.

Ondersteunde de vormgeving de inhoud van de film?

Eigenlijk let ik daar niet zo op, maar ik denk dat ze bedoelen dat het in de Room heel donker was en bijvoorbeeld in het Ziekenhuis heel licht. Dan is het heel knap gemaakt.

Had je zelf andere keuzes gemaakt?

Ja.

Welke en waarom?

Ik had geen kind gefilmd, maar meer volwassenen die opgesloten zaten en uiteindelijk bevrijd worden.

Is het Kunst (hogere kunst), is het kunst (lagere kunst) of is het puur vermaak.

Het is Kunst omdat er een boodschap in zit en niet alleen puur vermaak of amusement.
Het is Lagere Kunst want het is een eenvoudig verhaal die makkelijk te volgen is.

Geef tot slot een cijfer voor deze film.

Een dikke onvoldoende, bijvoorbeeld een 4.
Nadat ik mij zat te ergeren aan Jack tijdens de ruzies,
heb ik de rest van de film niet kunnen opletten en genieten.

CIJFER

4

5. Recensies

Recensie 1. Room is verpletterend fragiel en hartverscheurend

deVolkskrant

Door: Kevin Toma - Volkskrant - 3 maart 2016

Hartverscheurend verhaal van een jongetje dat uit zijn naargeestige, doch toereikende universum breekt. De begaafde hoofdrolspelers verbeelden elke fase van hun verwerkingsproces. Wat meubels, een bed, badkuip, wc en televisie, in een hok van negen vierkante meter. De 5-jarige Jack weet niet beter, of deze naargeestige ruimte, waar hij al sinds zijn geboorte vastzit met zijn jonge moeder Ma, is de hele wereld. De mensen op tv zijn nep, heeft Jack van Ma geleerd. De hemel is slechts een streep lucht, schitterend boven het dakraam - de enige uitkijk naar buiten. En Jack moet zich niet afvragen waar Old Nick vandaan komt, de man die boodschappen en speelgoed langs brengt, en bij Ma in bed kruipt om met haar dingen te doen die ze allesbehalve prettig vindt. Het is een gruwelijke werkelijkheid die regisseur Lenny Abrahamson optrekt in het Canadees-Ierse drama Room, naar Emma Donoghue's gelijknamige roman. Tegelijkertijd blijft de film, waarvoor Donoghue zelf het scenario schreef, trouw aan Jacks perspectief. Wat telt, is de ervaring van overzichtelijkheid en bescherming die 'room', zoals Ma hun miserabele hol eufemistisch noemt, hem ondanks alles biedt. Jack, hartverscheurend authentiek vertolkt door de destijds 7-jarige Jacob Tremblay, begroet de dingen om hem heen alsof ze zijn vrienden zijn. Wanneer hij dolt met Ma - fraai, intens spel van twintiger Brie Larson, die er afgelopen zondag de Oscar voor beste actrice mee won - vergeet je haast hun erbarmelijke omstandigheden. En al blijft de camera claustrofobisch dicht bij de personages, de kamer lijkt vaak veel groter dan hij is. Een toereikend universum is het, voor Jack. Althans, tot Ma hem rijp genoeg acht voor de waarheid, en hem vertelt dat buiten de muren wel degelijk een andere realiteit bestaat. En dat zij in die realiteit leefde als ieder ander pubermeisje, totdat Old Nick (Sean Bridgers) haar ontvoerde en opsloot. Wees gewaarschuwd: Room laat zich lastig bespreken zonder een essentiële plotwending te verklappen. Want al wordt gewiekst toegewerkt naar Jack en Ma's zenuwslopende ontsnappingspoging, dat moment is vooral de inleiding tot het belangrijkste deel van het verhaal. Om Jacks onverhoedse plons in de buitenwereld blijkt Room eigenlijk te draaien, en om Jack en Ma's verwerking van hun trauma - samen, maar ook ieder voor zich. Uiterst fragiele scènes zijn het, die met minder begaafde hoofdrolspelers gemakkelijk hadden kunnen mislukken. Erg knap, hoe Abrahamson (Frank) dat bijna onmogelijke traject bevattelijk maakt. Een slimme zet is het om de tweede helft vooral in transparante ruimtes te situeren - de maagdelijk witte ziekenhuiskamer met wijds uitzicht op een stad; de woonkamer met grote vensters in Ma's ouderlijk huis - die in alle openheid aanvankelijk vooral benauwen. Ook op intiemere schaal schiet Room raak, bijvoorbeeld wanneer Ma haar ouders weer terugziet (Joan Allen en William H. Macy). Of wanneer Jack voor het allereerst, voorzichtig maar heel nieuwsgierig, een hondje aait; een wezen dat hij tot op dat moment alleen van tekenfilms kende. Uiterst fragiele scènes zijn het, die met minder begaafde hoofdrolspelers gemakkelijk hadden kunnen mislukken. Zo niet met Larson en Tremblay, die diep onder de huid van hun gehavende personages kruipen en elke fase van hun verwerkingsproces geloofwaardig verbeelden. Zo zorgen zij dat Room, als verontrustende publieksfilm én als verpletterend duet voor moeder en zoon, nog lang nazindert.

Recensie 2. Ondanks alles toch veerkracht

Door: Dana Linssen - NRC - 2 maart 2016

Hoe groot is de wereld? Voor de vijfjarige Jack is de wereld maar een paar vierkante meter. Hij zit met zijn moeder opgesloten in een kamer, een hermetisch afgesloten tuinhuisje, maar voor hem is er geen buiten, alleen maar binnen. De wereld is 'kamer'. Alles wat van buiten naar binnen komt, het daglicht door het dakraam, een muisje, en Old Nick, de man voor wie hij zich van zijn moeder moet verstoppen in de kast, komt uit het niets. Tot op een dag blijkt dat er toch een wereld buiten is. Als Room, waarvoor de Iers-Canadese schrijfster Emma Donoghue zelf haar roman tot scenario bewerkte, niet op zulke schrijnende, waargebeurde ontvoerings- en misbruikzaken was gebaseerd, dan was het verhaal van Jack bijna een metafoor voor het moment waarop elk kind voor het eerst uit zijn kindersluimer ontwaakt en vragen begint te stellen over de wereld buiten zijn eigen wereld. En dat hij zulke vragen stelt, ondanks de afgrijselijke omstandigheden waarin hij moet verblijven, komt omdat zijn moeder - een rol waarvoor actrice Brie Larson terecht met een Oscar is bekroond - alles op alles zet om van die kleine wereld een compleet universum te maken. Ma en Jack sporten samen, spelen, knutselen, lezen, en delen een moment van verbondenheid als kleuter Jack nog bij zijn moeder mag drinken; ongewoon voor een Amerikaanse film. Room is hartverscheurend en hartroerend. Niet omdat regisseur Lenny Abrahamson (Adan & Paul, Frank en What Richard Did) er een hartbrekende film van maakte. In tegendeel. Hij wil niets kapotmaken. Hij kiest ervoor om niet de horror van de situatie, niet het onbegrijpelijke ervan, niet de misdaad of de gevangenschap te beklemtonen, maar de veerkracht van moeder en zoon. Ook al begrijpen we van meet af aan dat voor deze twee nooit meer iets in hun leven vanzelfsprekend zal zijn. Donoghue en Abrahamson doen daarmee eigenlijk hetzelfde als Ma: ze beschermen de toeschouwer zo lang als het gaat. Maar ze liegen niet. Verdoezelen niets. Ze doen dat door zo lang mogelijk het perspectief van Jack te kiezen, zowel in vertelwijze als in camerawerk - zelden close-ups gezien die zoveel ruimte konden suggereren. En door te laten zien dat de mens een groot vermogen tot leven heeft. Ook als zaken als familie en huiselijke geborgenheid, zowel binnen als buiten de kamer, geen vanzelfsprekendheid zijn.

Recensie 3. Hartverscheurend isolement

Door: Jan-Peter Rook - Film1.nl

Een stoel. Een televisie. Een gootsteen. Een dakraam. Stuk voor stuk objecten die we als vanzelfsprekend beschouwen in ons dagelijks leven. Voor de vijfjarige Jack (Jacob Tremblay) zijn het absolute hoofdrolspelers, de enige dingen die hij ooit als echt heeft beschouwd. In Lennv Abrahamsons Room leren we dat zijn moeder (Brie Larson) zeven jaar geleden werd ontvoerd en opgesloten in een kleine schuur. Haar kidnapper Old Nick (Sean Bridgers) hield haar al die jaren in leven en deed met haar wat hij wilde, wat na twee jaar resulteerde in de geboorte van Jack. Voor deze knul is er geen wereld buiten de muren van deze ruimte en de mensen op televisie bestaan helemaal niet. Maar nu hij vijf is, acht moederlief haar kroost oud en wijs genoeg voor de keiharde waarheid. Tijd voor actie. Ontsnappen is echter niet de grootste uitdaging, want wat gebeurt er als ze straks buiten zijn? Zij moet helemaal opnieuw beginnen. Jack moet simpelweg beginnen. Waarom wel? Doordat Room op effectieve wijze wordt verteld vanuit het perspectief van Jack, is het aanlokkelijk je te laten meeslepen door zijn benauwende enthousiasme. Hij praat tegen voorwerpen alsof het z'n vrienden zijn en hecht ontzettend veel waarde aan de vieze, kleine ruimte waarin hij tot leven is gewekt. Het is nu eenmaal de enige wereld die hij kent. Deze onbeholpen kortzichtigheid wordt op sublieme wijze vertolkt door de piepjonge Tremblay, een perfecte mix van enthousiasme, onbegrip en hysterie. Ondertussen zorgt Larson voor balans. Deze voortreffelijke actrice (Short Term 12) speelt een moeder die elke dag alles op alles zet om haar zoon te beschermen. Maar tegelijkertijd zien we een vrouw wier jeugd is afgepakt. Ze heeft nooit om Jack gevraagd, maar alsnog is hij haar allerbelangrijkste bezit. Larson weet deze tweestrijd zo moeiteloos over te brengen dat je bijna vergeet dat je naar een actrice zit te kijken. Haar tijd samen met Jack in het schuurtje is zo intens dat je je ook in het schuurtje waant. Wanneer het moment waar zij en wij zo naar uitkijken dan ook echt komt, is het kippenvel niet aan te slepen. Waarom niet? Net als bij de twee hoofdpersonen komt een verandering van locatie behoorlijk hard aan. Dit is tevens de kracht van de film, maar in het tweede bedrijf van Room verlang je af en toe toch wel terug naar dat intense eerste halfuur. Het is alsof je naar twee films zit te kijken, waarvan één hypnotisch mooi en de ander sterk onderhoudend. Kortom... Larson en Tremblay zijn verbluffend als wanhopige moeder en haar wereldvreemde zoon. De tweede helft van Room is onderhoudend en meeslepend, maar het is het geïsoleerde eerste deel dat je bij je keel grijpt en je één van de grootste ladingen kippenvel van je leven bezorgt.